

La joventut catalana

written by Pol Espot | 25 de gener de 2024

Fa unes setmanes vaig assistir a la conferència organitzada per Nosaltres Sols sobre els encerts i errors de l'independentisme històric. Fou impartida per un ponent de luxe com ho és en Frederic J. Porta. Es respirava patriotisme juvenil català en cada racó d'aquella vella sala de l'antiga seu del CADCI de la Rambla de Barcelona. Per uns instants, em transportà a les aules de l'escola del barri del Poblenou on vaig estudiar de petit.

Puc afirmar que vaig estar envoltat d'independentistes amb idees clares sobre el seu esperit nacionalista. És clar que hi havia gent més de dretes o més d'esquerres, però la gran majoria avantposava la qüestió nacional a la de qualsevol altra mena. També em reconforta saber, com va dir el president del CADCI en el decurs de l'acte, que no estem sols. En efecte, hi ha molts més compatriotes decidits a fer alguna cosa, o aportar el que calgui per assolir l'estat català. Però avui l'independentisme està més perdut que un pop en un garatge, tot i que tinc la sensació que, entre aquella gent, volem iniciar quelcom diferent per Catalunya del que veiem en les idees (per anomenar-ho d'alguna manera) del moviment actual i dels seus representants institucionals. Aquest fervor, decisió i energia que omplia aquella sala s'ha de plasmar en accions i iniciatives que ajudin a forjar el caràcter dels joves catalans.

Cal que ens formem. Ho hem de fer per enfortir el caràcter feble i d'esclau que tenim a conseqüència de més de tres-cents anys de colonització. També per saber prendre decisions, tenir criteri, guanyar-nos dignament la vida i esdevenir persones fermes. Un cop assolit l'objectiu de forjar el caràcter, i per tant una manera singular de treballar i encarar-nos al món, és quan hem d'iniciar la nostra formació especialitzada tot posant Catalunya en el centre. Durant l'exercici de la nostra

professió hem de pensar què podem treure de profit i què podem aportar per ajudar Catalunya a esdevenir un estat. Siguem conscients que els nostres coneixements concrets en un àmbit determinat, també sumen per fer efectiu l'objectiu de la llibertat de la nació.

Un compatriota em va preguntar fa uns mesos: què estaries disposat a fer per Catalunya? Ara com ara, hem de tenir clar que, durant el període de la nostra joventut, no cal sacrificar la família, la feina, els amics i el poc o molt patrimoni que puguem tenir. Tampoc cal vessar la nostra sang per Catalunya. Allò que hem de fer és formar-nos fins a dominar plenament el nostre ofici. És així com les nostres opinions seran escoltades i tindran autoritat. No oblidem que la nostra projecció professional també col·laborarà per l'assoliment de l'estat català.

No siguem somiatruites, els sacrificis esmentats anteriorment són l'últim estadi. Forgem el nostre caràcter i formem-nos tant intel·lectualment com físicament. Tinguem sempre present aquella frase d'en Daniel Cardona: "l'home sa i fort és l'home d'esperit noble, d'ànima serena i pura".